

‘Onder de Boschboom’

Patrick

Begin oktober werd een tocht aangekondigd van kapelaan Patrick Kuis en een groep bestuursleden en supporters van FC Den Bosch en leden van de Oeteldonksche Club naar de paus in Rome. Zij zouden daar proberen een shirt van de club (de voetbalclub bedoel ik) aan de paus aan te bieden. Omdat ik het bericht over de afloop had gemist, ging ik zoeken op Uitzending Gemist en kwam terecht op een reeks EO-reportages over Den Bosch. Bijna een hele week was Klein Rome (zoals onze stad vroeger genoemd werd) het middelpunt met straatinterviews en gesprekken met bekende Bosschenaren of Brabanders. Cor Swanenberg zong vanaf de toren Harba Lorifa, zijn vrouw Nelleke liet “d’rre lèpkesmantel” voor de Zoete Lieve Moeder zien, Antoine Bodar wees het huis van zijn opa aan op de Markt, plebaan Geert-Jan demonstreerde met zijn gitaar dat de beatmis nog springlevend is en de VVV-directeur zei wat een VVV-directeur altijd moet zeggen.

Het hoogtepunt was toch elke dag een fragment van de adembenemende tocht van herdershond Patrick met zijn kudde naar en door het grote Rome. Op de Parade werd het gezelschap uitgeleide gedaan door bisschop Antoon Hurkmans, die na de zegen te hebben gegeven afsloot met de vaderlijke woorden: “Goed oppassen, Patrick!” Het carnavaleske element was kleiner dan aangekondigd; in de gauwigheid zag ik naast Hofkapper Laurent alleen Helene, de Parel van Oeteldonk 2006.

In Rome liep Patrick ineens in een echte lange zwarte pastoorstoog met 33 knoopjes. De reden werd al gauw duidelijk. In Rome bèn je iemand in een soutane; enkele nonnen die hij aansprak waren zeer gecharmeerd van deze jonge, blozende geestelijke en reageerden, hoe zeg je dat netjes, ronduit krols. Ik weet geen beter woord.

De fragmenten van de eerste twee dagen moesten spanning wekken. Patrick vertelde aan zijn kudde dat hij het nog nooit zo druk gezien had op het plein voor de audiëntie. En een shot van de voorbijrijdende paus werd voorzien van het weinig hoopvolle commentaar: veel dichter dan zo kun je niet bij hem komen. Na vier dagen van het TV-dagboek volgde een anticlimax. Eerst leek het helemaal niks te worden omdat de groep helemaal omstuwd werd door de massa. Maar toen dook er iemand op met twee kaartjes voor de speciale tribune bij het podium. Na enige discussie werd besloten dat Patrick en de secretaris van FC naar voren zouden gaan, maar ... ze zaten slechts op de derde rij. Het voetbalshirt naar de paus gooien was geen optie, dan zou de Zwitserse Garde zich als één man op hun storten. Op de eerste rij zat echter een man met een Argentijnse vlag, die zou volgens Patrick als landgenoot van de paus zeker een hand krijgen. Besloten werd het shirt aan hem te geven met de vraag om het aan de paus te overhandigen. De Argentijn kreeg inderdaad een hand, maar het shirt werd door een soort Vaticaanse hofmaarschalk aangenomen die het meteen weer doorgaf aan een van zijn onderknuppels. Als het maar niet achter de rododendrons terecht is gekomen.

Cees Slegers

Cultuurhistorische Vereniging De Boschboom biedt columnisten een podium om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Belangstellenden kunnen zich voor meer informatie wenden tot het secretariaat, telefoon: (073) 6446783 of www.boschboom.nl